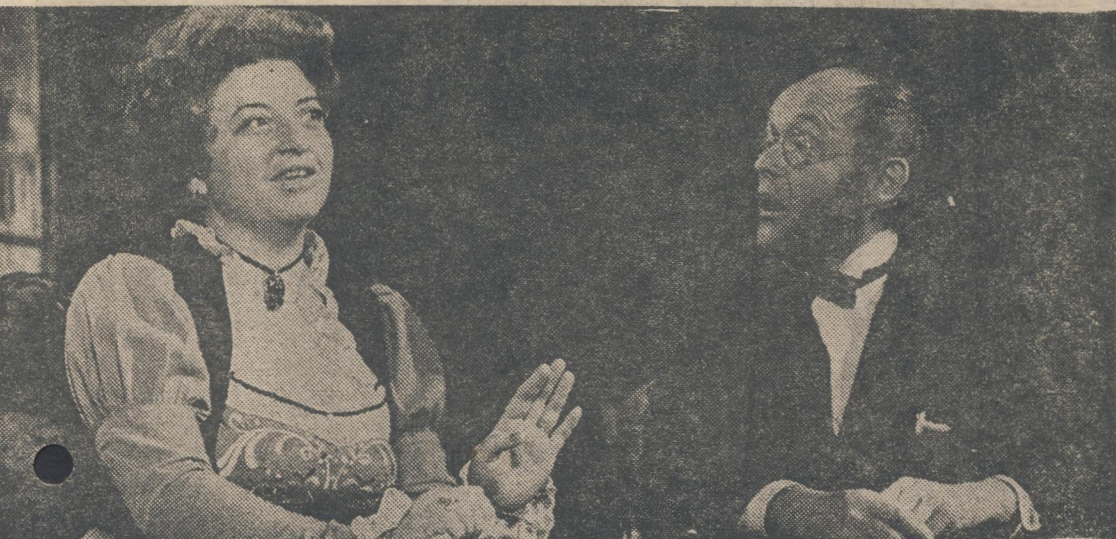

Domáci soubor K. J. Erben předvedl na krajské přehlídce divadelní klasiky Erbenův Zebrák — Memoriál J. Beneše komedii A. N. Ostrovského I chytrák se spálí.
Foto: Pavel Štoll

0 jedné krajské přehlídce

Na sklonku léta, již tradičně v měsíci září, se stává středočeské městečko Zebrák dějištěm a hostitelem přehlídky amatérských divadelních souborů ze Středočeského kraje. Na Erbenově Zebráku — Memoriálu Jiřího Beneše — jsou pravidelně vítány také soubory ostatních krajů. Pro město i okolí znamená přehlídka vždycky slavnostní dny. V novém společenském klubu (kde se soustřeďuje průběh celé akce) panuje po celou dobu přehlídky přátelská a hřejivá atmosféra. Jako by tu bylo cítit velké úsilí všech hostujících kolektivů, které si rády zahrají v novém velkém sále, ale také v útulném komorním divadle.

Opřavdivý zájem všech diváků o představení, systematické sledování všech hostů a ocenění jejich dobrých výkonů — to je rovněž mocný faktor pro existující pohodu. Právě tak působí i upřímný zájem a podpora strannických a státních orgánů a organizací města, okresu a kraje, jakož i všech společenských organizací. To jsou cenné devízy a podpora při realizaci divadelních přehlídek v Zebráku. Vše jsme znovu a rádi konstatovali i letos v průběhu VIII. krajské přehlídky divadelní klasiky, kterou pořádaly Středočeské krajské kulturní středisko, krajský výbor SČDO, Okresní kulturní středisko Beroun spolu s okresním výběrem SČDO, okresní odborovou radou na počest 35. výročí osvobození Československa Sovětskou armádou a výročí 700 let města Zebráku.

Letošní přehlídka se organizovala v cyklu zabírajícím dva zářijové týdny. Zahájení se konalo ve čtvrtek 11. září v 17 hodin odpoledne a koncertoval

při něm velký dechový orchestr Společenského klubu z Hořovic. Prvním představením téhož dne bylo už tradiční vystoupení domáckého souboru K. J. Erben s hrou A. N. Ostrovského I chytrák se spálí. Repríza těsně po premiéře ukázala, že kolektiv má dobré mladé i zkušenější starší aktéry i poučeného režiséra. Má právo vyzkoušet tyto své síly na velmi náročném textu, jež představuje zmíněná hra. Je jisté, že další práci na představení je možno využít rezervy hereckých a režijních schopností, získat větší přesvědčivost a sdělnost. Představení mělo v naplněném hledišti zasloužený úspěch. Prvním hostem Erbenova Zebráku byl soubor Klubu pracujících z Kácova s Jiráskovou Vojnarkou. Absolvoval již svou »zkušenou« ve Zlebech a nyní nás přesvědčil o tom, že na svém nastudování vesnického dramatu Aloise Jiráska i nadále pracoval a vedle dobré jevištní řeči zaujal také vyrovnanějšími a přesvědčivějšími hereckými vý-

kony. Také je odměnili zaujatí a spokojení diváci upřímným a spontánním potleskem.

Ve třetím dnu jsme zhlédli dvě nastudování děl české klasiky. Především Jiráskovu Lucernu souboru z Chodouně z berounského okresu. Chodounští ukázali dětem a mladým divákům (jimž hráli především) kus poctivé snahy i práce, na niž tzv. stačili. I když jsme u několika postav postrádali výraznější charakteristiku a jednání v situacích, je pravdou, že účinkující tlumočili perfektně text a že jim jejich účast na přehlídce bude vzpruhou a posilou do další práce.

Večer třetího dne patřil souboru Tyl z Říčan, který uvedl historické drama J. K. Tyla Drahomíra a její synové. S touto hrou se setkáváme u ochotnických (a bohužel i profesionálních) souborů velmi zřídka. Říčanským patří tedy díky za to, že se k jejímu nastudování odvážili a úspěšně ji realizovali. Ve velmi vtipné a jednoduché scéně se režisérovi podařilo tlumočit divákům jasně a čitelně koncepci hry. Vyrovnanými a přesvědčivými hereckými výkony nastudování také plně uspokojilo. Tu a tam by bylo možné některé postavy tihnoucí k patosu zlidštit, je to otázkou dalších repríz. Vcelku však patřila Drahomíra také k aktivům přehlídky.

Ladislav Lhoťa
(Pokračování zítra)

O jedné krajské přehlídce

[Dokončení]

Zajímavé a příjemné překvapení připravil všem návštěvníkům na letošním ročníku Erbenova Žebráku soubor Městského kulturního střediska z Revnic. Uvedl málo hranou hru Williama Shakespeara Troilus a Kressida v úpravě Alexe Koenigsmarka. Revničtí se tohoto obrovského úkolu odvážili jako jediní amatéři u nás. A je možné říci, že s pomocí profesionála (režie

K příjemným překvapením patřila na letošním Erbenově Žebráku — Memoriálu Jiřího Beneše — inscenace souboru z Revnic, který se představil divákům málo hranou hrou Williama Shakespeara Troilus a Kressida.

Foto: Pavel Štoll

ústecký Radan Rusev] se jej také čestně zhostili. Byli jsme svědky inscenace odvážné a nápadité ve všech svých složkách. Celkem vyrovnané herecké výkony (i když by leckde snesly ještě výraznější a čitelnější charakterizaci), bohaté a pestré aranžmá stejně jako velmi vtipně řešená scéna — to všechno se stalo mocným pomocníkem režie při vyjádření koncepce hry a celkovým vyzněním nastudování. Úhrnem řečeno: úspěšná a perspektivní inscenace. V dosavadním vývoji souboru čin zcela výjimečný.

Druhou část přehlídky v Žebráku zahájil rakovnický Tyl se dvěma aktovkami — klasickou Veselohrou na mostě od V. K. Klicpery a novější prací Bulhara Nikolaje Chajtova S lodkou v lese. Večer dýchal pohodou především na jevišti. Představili se tu totiž mladí režiséři i herci, kteří dovedli pobavit a rozesmát, prostě uvést celý sál do dobré pohody. I když jsme někdy viděli výkony ještě v mnohých směrech nezkušené, je možno celý kolektiv pochválit a poděkovat mu.

Následující den se konala dvě představení. Dětská scéna ZK ROH ze Slaného sehrála hru Jak jel Odysseus domů, napsanou Jarmilou Černíkovou na motivy báje Eduarda Petišky. Byla to derniéra nastudování, což se projevilo na někdy mechanicky hraném a odmluveném textu. Dílko je určeno dětem. Hru pozorně sledovaly a některé talentované herecké tváře je také plně zaujaly. Poctivá a cílevědomá režijní práce byla čitelná u celého souboru. Večer jsme se stali svědky dalšího vzácného zážitku: soubor ZK ROH Skláren Kavalier ze Sázkavy si vybral a nastudoval ruské klasické drama A. P. Čechova Ivanov, hrané rovněž velmi zříd-

ka. Sázkavským ochotníkům a jejich režisérovi patří ovšem plně uznání, jak za výběr, tak za suggestivní představení. Velký podíl na celkovém zdařilém výsledku měly především dobře volené typy mužských postav i celková čitelná koncepce. Méně šťastnou ruku měli inscenátoři při obsazení ženských partů a s jejich charakterizací. Nicméně vystoupení Sázkavských zapůsobilo velmi emotivně. Diváci je také sledovali pozorně a bedlivě a po zásluze ocenili příkladnou a závažnou práci všech spontánním potleskem. Souboru Skláren Kavalier přejeme plný zdar s tímto představením na Festivalu ruských a sovětských her ve Svitavách.

Samotný závěr celé přehlídky patřil hostu ze Severočeského kraje. Přijelo odtud Malé divadlo ZK ROH Setuza z Ústí nad Labem a přivezlo inscenaci, prověřenou již úspěšně na letošním 50. Jiráskově Hronově. Její pastorkyňa od Gabriely Preissové v dramaturgické úpravě režiséra Rudolfa Felzmannna vyzněla velmi dobře. Působivé a přesvědčivé výkony většiny herců, velmi dobrá jevištní řeč a zajímavá koncepční úprava — to jsou její hlavní klady. Hezká a důstojná tečka za dny divadla v Žebráku.

Závěrem je možné vyslovit dík všem, kteří se o jejich uspořádání zasloužili. Znamenaly především letos nesporný přínos dramaturgický. I po stránce interpretační a pro celkovou vyrovnanou úroveň patřily k nejlepším v posledních letech. Ladislav Lhota

SVOBODA 5

PÁTEK 3. října 1980